

Mr. SPEAKER.—One resolution is under discussion. One member has just started speaking. He has not spoken for more than 3 minutes. Let him finish and let one or two members speak and then the Minister will reply. By that time we will discuss the whole thing between ourselves and come to some arrangement. In that case I do not understand why the time of the House should be taken up in discussing such matters here.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS

Re. Constitution of a Committee to examine the problems of Agriculturists.

(Debate contd.)

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿಧಿಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರನ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆತರ್ಜೀವ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಬರೀ ಬೂಟಾಟಕಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿಯೂ ನೋಡದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ವಿಷಾದವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಪೇನೇಂಡರೆ, ತಾವು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಬಿ.ಯೋ, ಮುಸಾಫಿರು ಖಾನೆಯಲ್ಲೇ ಇಳಿಮುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಚಪ್ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಡೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಇದರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದವರು ಇದರ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಬಾಕಿ ರೈತರ ಕಡೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಗೋಟಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋದಾಗ ಏನು ಮಾತುತಾರೆ ಎಂದೂ ಅನೇಕರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಲೇಬಾರದು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು; ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ ನಮಗೆ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೋ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಯಾವುದೋ ಸಂಸ್ಥೆಯ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೋ, ಅಥವಾ ಬೇರಾವ ಉತ್ಸವಕ್ಕೋ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ಬಗೆಗೆ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಇರತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ

ಖಾತೆ ಬದಲಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಮು ಮತ್ತೆ ಇವರ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ನಾವು ಮುಂದೆ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ರೈತನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವರು ಯಾರು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗೇನೋ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕುಂಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸೀಮೆ ಗೊಬ್ಬರ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರದೆ ಹೋದರೆ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ಅವನಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಕೋಟರ್ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿಯಾದರೂ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗೇನೋ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಏನಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಲವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕಟ್ಟು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಂತುಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಾಪಸುಕೊಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೇನಾದರೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಎಂದರೆ, ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು, ತಾಯಿಯಾದವಳು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲುನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವಂತೆ ಈಗ ಆಹಾರದ ಅಭಾವದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗೇನೋ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸ್ಟೆಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಈ ಮನೆಗಳನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ ತನ್ನ ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳ ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಸಹಾಯಗಳಿಗಾಗಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗೇನೋ ಬೇಕ ದಷ್ಟು ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, Ex-Ministerಗಳು ಮತ್ತು would-be ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ವಿವ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋದಾಗ ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಕೂಡ ರೈತರಾಗಿದ್ದವರು, ಇಂತಹವರ ಅಂತಃಕರಣ ಎಷ್ಟೂ ಕರಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ವಿಷಾದವಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಿಷ್ಕಂಧವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ರಬಿ campaign ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳೇನೋ ಬಂದಿವೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಇದರಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ತಹಶೀಲ್ದಾರರನ್ನೂ, ಸೊಸೈಟಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು

ಸೈಕಲ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ, ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನೇ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ರ ತನಿಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಎಕರೆ‌ಯಷ್ಟು ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಖಾತೆಯೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಹಾಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ದಾಖಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ದಾಖಲೆಯೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಏನೋ ತಕರಾರುಗಳು ಕೂಡ ಇರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಸೂಚಿಸುವುದು ರೈತ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಭತ್ತವನ್ನೋ ಇಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಯನ್ನೋ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು crops ಮೇಲೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆದಮೇಲೆ ಈ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಖಾತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಲಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಇಂತಹ ರೈತ ಜಮೀನಿಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಹೋದಾಗ ಸಾಹುಕಾರನಾದವನು ಇತ್ತೆತ್ತಿದ್ದರೆ-ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ನೂರು ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕಾಗವ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಾಲದಬಡ್ಡಿ ಏರುತ್ತ, ನುಗ್ಗಿ ಮೇಲೆಗೆ ಇನ್ನೂ ರೈತನು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂತಹ ರೈತನಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಒಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ರೈತರಿಂದ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಯಾದುದಾಗಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಂದು ಮುಂದಿನ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹಮಾಲಿ ಮತ್ತು ಕೂಲಿ ಚಾರ್ಜಸ್ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಹಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಈಗ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರೇ ಪೇರಿಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನಾದವನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಸೂಲು, ಊರಿಗೆ ಒಂದು ಬಾವಿ, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟಿನಿಂದ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

[SMT. K. S. NAGARATNAMMA in the Chair]

ಇನ್ನೊಂದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರುಗಳು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋಗಿ, ಅವರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರ ವಕ್ಕಳನ್ನು ಸಲ್ಲ ವಿಧ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿಗೂ ಹೋಗಿ ಎರಡೆರಡು ಪಾರ್ಟಿ

ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎರಕ್ಕನ್ನಿಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೇ ಎರಕ್ಕನ್ನಿಲ್ಲ ಹೋದಾಗ ರೈತರಿಂದ ಪೋಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಹಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರನ್ನು ಕೈ ಬಡಬೇಕೆಂದು ಬಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಹೀಗೆ ಸಂದರ್ಭ ಬಹಳ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ. ನಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಅಷ್ಟು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

2-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಕೆಲಸ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನು? ಅದು ಇಷ್ಟೇ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಬರಬೇಕು, ಸಾಲಕ್ಕೆ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರಬೇಕು, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಇಂಚುಮೇಳೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—24 ಇಂಚಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಾಯ ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಪುಗಳನ್ನು ಪೊಡಕ್ಕಿವಾ ವರ್ಕ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೇವೆ. ಅಂಪುಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಒಂದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ನಾವು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಇರುವುದು ರೈತನಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಆಗುವುದು ನಿಧಾನ ಅದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆರು ಕೋಟಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಲಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರಾಟ್ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಡ್ಡಿನಿಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ ತಿಪಟೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಜಗೂರು ಫೀಡರ್ ಚಾನರ್, ಗಂಜಲಗಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಿಗೆನಹಳ್ಳಿ, ಈ ಕೆರೆಗಳು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಕೂಡ ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಸಡ್ಡೆ ತೋರಿರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಏನೋ ಅವರ ಗವ ನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಕೇವಲ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಏನೆಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಿ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಪಡೆದೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ.

Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister for Education).—We have already sanctioned. They had requested for a school building three weeks ago.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಸ್ಕಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿರುವುದೂ ನಿಜ, ಗ್ರಾಂಟ್ ಬಂದಿರುವುದೂ ನಿಜ. ತಿಪಟೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೈಟ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಇದೆ. ಅದರ ಅಲ್ಲಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಹೇಳಲಡಕಿನೆಟ್ಟಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೇ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 10 ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

Smt. GRACE TUCKER.—We have called for records.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅಲ್ಪಯುಸ್ತಳೇಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೆಕಡೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆದ ಕಡೆ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ಯಾವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಅಂತಹಕಡೆ ಸ್ಕಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಡೈವರ್ಸ್ ಮಾಡಿ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಮೇಲೆ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವೆಟರಿನರಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕನಿಷ್ಠಾದಿ ಕಡೆ ಅವು ಅಲ್ಲೆಯೇ ನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೆಟರಿನರಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ರೈತನ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳು ಗಂಟೆಯಿಂದ ನಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ, ನಮಗೆ ಇನ್ನೆಕೆಂಟು ಬಂದಿಲ್ಲ, 750 ಇದ್ದದ್ದು 900 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇವಾವತಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಂದ ವರ್ಗ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಜನರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಭಗವಂತನ ದಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧುವಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಬರುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಗೋವುಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೇಗಿಲು ಕುಂಟೆಗೆ ಅವರಿಕಾ ಜರ್ವನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮರ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೇ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಪೂರ್ವಿಕರು ಒಂದು ಸಾಲ ಮರಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈಗಲೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮರಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಮೂರುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮಾರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಕೀಮಿನ ರೆವೆನ್ಯೂನಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ರೊವೆಂಟ್ ಮಾಡಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಗ್ರಾಮದ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವಿಸ್‌ಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಯಾರಾದರೂ ಮರ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸನ್ಮದ್ವೈ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಭವಿತ ಕೃದು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಮರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಉಪನಾಯಕ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಕಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿನ ಮರ ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಡಿದು ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾವಿನ ಕಾಯಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ಕಾಯಕಲ್ಪ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದು ತುಂಬಿದರೂ ರೈತನಿಗೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಟ್ಟದ ದಯವಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿ. ಇವೊತ್ತು, ರೈತನ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ದನ ಕಟ್ಟುವುದೂ, ಮನುಷ್ಯ ವಾಸ ಮಾಡುವುದೂ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮೇಲೆ ಬರುಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿರುವ ರೂಪುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬನ್ನಿ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಫ್ಯಾನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. 75 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾನು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆದಕೋಸ್ಕರ ಫಾರ್ಮ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. 1958-59ರಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೈರ್ಟ್ ಫಾರ್ಮ್ ಇರಕೊಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಒಂದು ಫ್ಯಾನು 75 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಲಾಮ್ ಅಹಮದ್ ಅವರ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಫ್ಯಾನನ್ನು ಈಚೆ ಇಟ್ಟು ದೇನೆ ನಮಗೆ ಫ್ಯಾನು ಬೇಡಿ ಹಾಳು ಬರುತ್ತದೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ. ಆ ಫ್ಯಾನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಾಡಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈಗಲೇ ತಪ್ಪಿ ನಿಜವಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ನನ್ನ ರೂಮ್ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರೀ ಪಂಚಗಾವಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕರ ರೂಮುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲೇ ಕೂಡದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಫಾರ್ಮ್ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಬಾಡಿಗೆಯ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ, ನಮಗೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ ನಿಜ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ 50 ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿರುವುದು ಯಾರ ದುಡಿತದಿಂದಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಾವಿ ನೀರನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿ. ಈಗ ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ

THE PROBLEMS OF AGRICULTURISTS

Development Works ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಬಂಡಿತ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ 12 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ತಮ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬಿಡುವ ಕೂಡಿ ಎಂದರೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟಾರು? ಇಂದು N.E.S. ಸ್ಕೀಮು fail ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಕೆಲವರನ್ನು ಮುಖ ಕೂಡ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳದ ವಿಷಯ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಾಪುರ ಎಂದರೆ ಬೊಮ್ಮರಾಪುರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆಸಿಯಾದರೂ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಇದೇ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಸ್ಥಳದ ನಿಧಮಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ತಾವು ಸರಿಯಾದ diplomatic answer ಕೊಡಬಲ್ಲರಿ ಎಂದು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಮುಚ್ಚಿ ಮರೆಯಲ್ಪಡಬೇಕಾದವನು. ತಾವೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ ಎದೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ.

ಹಳ್ಳಗಳ ಕಡೆ ಮುಖವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ರಸ್ತೆ, ಗೋಕಟ್ಟೆ, ಇವುಗಳು ಆಗಬೇಕು. ಗೋಕಟ್ಟೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತ. P.W.D.ಯವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅತ್ತ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಕೊನೆಗೆ N.E.S. ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ದನಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವವರು ಯಾರು! ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಇದನ್ನು solve ಮಾಡಬಲ್ಲರಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ಎರಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಒದಿದರೆ ನಿಮಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ: "This Assembly is of opinion that a committee of both Officials and Non-officials be constituted with a view to examine and report on the critical problems of agriculturists in the State and to suggest solution for their betterment and augmentation of food products" ಎಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ vague ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ, ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶೇಕಡ 90 ಜನ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಿರು

ವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ರೈತರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ, ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಲ್ಲವೂ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೇ ಶೇಕಡ 75 ಸಂಖ್ಯೆಯಿರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯದ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ 'critical problems of agriculturists in the State' ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯೆಂದಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಕೇವಲ ಕಮಿಟಿಯಾದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೈಬಲ್, ಗೀತಾ ಅಥವಾ ಖುರಾನ್‌ನಂತಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ implement ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಎರಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದ ಆಶಯ ನೆರವೇರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸ್ಕೀಮುಗಳಿವೆಯೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿವೆ. ಇಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ implement ಮಾಡದಿರುವುದೇ ತಾವು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ interest ನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿ ಯೋಚನಾಗರಾರದು. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 98 ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು sanction ಮಾಡಿ implement ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಿನ್ನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

(The Minister was found to be in conversation with a member).

ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು? ನಾವೇಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—I rise to a point of order, Sir. Let my friend not bank upon the Ministers to take down notes. If he cares to listen to the speech, well and good. If he does not care to do so, let him do so.

Sri G. DUGGAPPA (Chitradurga).—If there is none to hear our speeches, are we to speak to the benches and chairs?

Mr. CHAIRMAN (Smt. K. S. Nagarathnamma).—There is no point of order in it.

Sri T. MARIAPPA.—I am in charge of this resolution and so I will take down every point and answer them.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ 18-19 ಜನರು ಸರ್ಕಾರಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—I rise to a point of order. Can the member speak like that? He has to address the Chair. ಇದೇ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಅಂತಃಕಲಹ, ಜಗಳ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು ಸರಿಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಈಗ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವು ಸಂಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಕಮಿಷಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ 98 ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಒಂದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 55 ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳನ್ನು 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ they have sanctioned 59.32 lakhs. The amount spent is 21 lakhs and odd. That is important. It is here where the Government is erring. ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದು ಬಹಳ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿವೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಹಕಾರ ಶಾಖೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಚಿವ ಶ್ರೀ ಮಾಲ ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ಕೈಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಕ್ವೆಸ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಆ ಸಕ್ವೆಸ್ಟ್ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಟಿಗೆ 57-58 ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದು 57.50 ಲಕ್ಷ; ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದು 30 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ 30.04 ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದು 7.73 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ, ಬೈರಾಗಳನ್ನು ಫ್ರೀಮಾಡಿ ಅಡಾಪ್ಟ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ತಡಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಖಾಸಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಎಕ್ಸ್ ಪಿಡ್ವೆಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಆಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದದ್ದೇವೆ,

ಪರ್ಸನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಏಜೆಂಟ್ ಕರೆಮುಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಾರಿ ವೆಸ್ಟೆಡ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಬಂದುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—I am moving a closure motion under rule 299. I will explain if it is necessary.

Sri T. MARIAPPA.—I rise to a point of order. When a member is on his legs no closure motion can be made.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Where is it stated? The rule says "At any time after a motion has been made."

Sri T. MARIAPPA.—I am prepared to abide by the decision of the Chair.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member Sri Sivappa may please continue. We will see afterwards.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈಗ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಬರ ತ್ತೇನೆ. 1957-58 ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನಿಮಲ್ ಹೆಸ್ಟೆಂಡರಿ ಶಾಖೆಗೆ 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ 7 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇತರ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಶೇ. 50ರಷ್ಟು, 60ರಷ್ಟು, 70ರಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದು ಸಹಕಾರ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿದು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಣವೂ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಖೆಗಳಿಗೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ ಅವರವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅನಿಮಲ್ ಹೆಸ್ಟೆಂಡರಿಗೆ ದನಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ನಿರ್ಣಯ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದಾಗಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಅನಿಮಲ್ ಹೆಸ್ಟೆಂಡರಿ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? The resolution pertains only to agriculture.

Sri G. SIVAPPA.—You please read the resolution. For instance, Service Co-operatives, rural communications are very important.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—How is that relevant?

Sri T. MARIAPPA.—Certainly it is important.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಮಿಷನರಾದವರು ಬೇಡ. ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀ ಎರಪ್ಪನವರು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಈಗಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಚುರುಕುಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗಾರದ್ವಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಜಾಗೃತ ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವು

3 P.M.

ನೀಮುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯಮಾಡುವುದೇ ಅಲ್ಲ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಂಪ್ರೋವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಏಕೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇನು ಆಹಾರೋ ತ್ಯಾದನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತೀರ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೆ. 10 ರಷ್ಟು ಡಿಪ್ಲಿಟಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೃಷಿ ಕೃಷಿಗಳ ಹಾವಳಿ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸರಿಯಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಆಹಾರದ ಹಾಕಾ ಕಾರ ಜಾಗೃತ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರದಮತಃ ಗಮನಿಸುವ ವಿಚಾರ. ಇನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಜಯ ಪ್ರದವಾಗಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅತಿಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಸೌಕರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬೇರೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ದಾರಾಳವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಎಂಥಾದ್ದು! ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಸೇರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ಸ್ ಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರು ತಮ್ಮ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಎಲ್ಲ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನವೀನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಪಾಂಚಿ ಪಾರ್ಷಿಕ್ ಯೋಜನೆಯು ಈ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರ ಕಸುಬು ಸುಲಭವೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದುದಿಲ್ಲ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರೂ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದುದಿಲ್ಲ. Of all the cultures, agriculture is the best culture. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಹಾರಾಧ್ವ ಅಂತಹವರು ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು.....

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಹಾರಾಧ್ವ.—ನೇಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಂಟೆ ಒಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬರುತ್ತಾರೆಯೇನು? ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅವರು ಒಂದು ಷೋ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಹಳ್ಳಿಯವನು ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜೀವನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಅವರು ಖಾಟಂಗುಗಳನ್ನು ಕೋಲ್ ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗರಾಟೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದೋಷಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ನೈಜೀಷ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರೇ ಈ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಧಾಂದಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಆ ಸಂಘಟನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ನಿಶ್ಚಿತಿಯನ್ನರಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ಉದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಗೆಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ವೈ. ವಿರಪ್ಪನವರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈಗ ನಾನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮುಟ್ಟುಗಳು ಈ ದಿವಸ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವುಗಳೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಈಗಲೂ ಚಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಷ್ಟು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಇಂಪ್ರೋವ್ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊನೆಗೆ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN.—The House now rises for lunch and will meet again after half an hour.

The House adjourned for Lunch at Five Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ (ನಲಮಂಗಲ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ.....

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಗೌಡ (ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳ).—ನಾನು ಕ್ಲೋಸರ್ ಮೋಷನ್ ಮೂಡುತ್ತೇನೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—When I moved the closure motion the Finance Minister objected to it. If he is now agreeable it is all right.

Sri T. MARIAPPA.—My objection was that he moved it while Sri Sivappa was on his legs. I said that while a member was already on his legs he could not move a closure.

Mr. SPEAKER.—He cannot move closure at that time. If a member wants to move a motion of closure he can do it only after the member speaking finishes his speech and before another starts speaking.

Even if a closure motion is moved, the Speaker may or may not give his consent. If he feels that the subject has not been sufficiently discussed he may not give consent. Even if he gives his consent, that is not sufficient. The closure motion will have to be put to the House and accepted by the House. In this case I would like to accept the closure motion and put it to the House.

The question is :

“That the question be now put.”

The motion was negatived.

†ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ಹೀಗಿದೆ: “ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರುಗಳ ವಿಷಮಾ ವಸ್ಥೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವರದಿ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದರ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಸೂಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರುಗಳ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಮನುಷ್ಯ ರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇ ಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.” ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪನವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇಂಥ ಸಮಿತಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನಾ ದರೂ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಗಳೇನೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿದುದ್ದೇ ಆಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 11-12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಾರ್ಯಗತ ಪಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಖಾಸಗಿಯ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸಹ ರೈತರ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿರು ವೆಂದಾದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯವೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಳೆ ಇರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘ, ಡಿರಾಫ್ತು ಮಳೆ ಇರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘ, ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯವ ಸಾಯ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕೃಷಿಕ ಸಮಾಜ, ಈ ಸಂಘಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅವುಗಳು ಇವತ್ತು ಹೊಸ ದಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಜೊತೆಗೆ ಖಾಸಗಿಯವರನ್ನೂ ಗೊಂಡ ಈ ಸಂಘಗಳು ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾನಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಬಡಿಸಲ ಕೊನ್ನರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇವೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸಂಘವಿರು ವಾಗ, ಬೇರೆ ಸಮಿತಿಗಳ ನೇಮಕ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬೇಕಾಗ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾ ಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಈ ರೈತರ ಸಂಘ ರೆಕಗ್‌ನೈಸ್‌ಡ್ ಬಾಡಿಯೇ!

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಈ ವ್ಯವ ಸಾಯ ಸಂಘವನ್ನು ತಾವೂ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ನೋಡಿ ದ್ದೀರಿ. ಈ ರೈತರ ಸಂಘ 1956ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿನಾರನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಆಗ ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳೆ ಅನೇಕ ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಮಿತಿಗೆ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು 85 ಪುಟಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಪರದಿ ಇದೆ. ಅವರ ಅನುಭವವನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡು ವುದಾದರೆ ಇನ್ನಾವ ಸಮಿತಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರು ತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿ, ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದು ಸಂಘ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬೇರೆ ಸಮಿತಿಯನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪ ನವರೂ, ಶ್ರೀ ದುಗ್ಗಪ್ಪನವರೂ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಅಂಶ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಅಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವ ಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೊಡರುಗಳಿವೆ. ಈ ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘಗಳು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾ ಯಕವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಭೂಗುಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರಸಾಯ ನಿಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಭೂಗುಣವನ್ನ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹ ಮಣ್ಣಿಗೆ, ಯಾವ ರಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಯೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ರಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳಿ

THE PROBLEMS OF AGRICULTURISTS

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂಘಗಳು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರುಗಳಿಂದಲೂ, ವ್ಯವಸಾಯ ದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರುವವರಿಂದಲೂ ಕೇಳಿ ದ್ದೇವೆ, ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೋಡಿಯೂ ಇದ್ದೇವೆ. ವ್ಯವ ಸಾಯ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತೊಡ ಕುಂಟುವುದಾದ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಹಾವಳಿ ಒಂದು ಕಡೆ. ಇದನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಕಾಲುಭಾಗ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೇಖರಿಸಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ನಾಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಎಂದು ನಾವು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಡೆಯುತ್ಪನ್ನ ರೈತರಿಗೆ ಒದ ಗಿಸಬೇಕಾದುದು ಘನ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರ ಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖಾಂತರ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ, ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಾಲದು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳಿವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೋ, ಅಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಿತಿಗಳೂ ಸಹ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೂ, ಕಷ್ಟಸುಖ ಗಳನ್ನೂ ಆವರೋಕ್ಷನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಮಿತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಮಗ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಹಕ್ಕಿದೆ. ನಮಗೆ ಆ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯವ ಸಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಸ್ಕೋರ್ ಬಿಟ್ಟುಂಗಾಗಲ, ರಸ್ತೆಗಳಿಗಾಗಲ ಎಷ್ಟು ಉಪ ಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೃಷಿ ಬ್ರೇಡರ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸಮಿತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾ ಯವೂ ಇದೆ. ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬೆಳೆದಂಥ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿ ವಾದವಾದ ವಿಷಯ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದಂಥ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಾಗಲ, ವರ್ತಕರಾಗಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲ ಇಚ್ಛಿರು ತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವ್ಯವ ಸಾಯಗಾರನು ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಏರು ಶೇರಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ನಿಷ್ಪ್ರಾಣರಾಗು ತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗೆ ಅವಾಗಿವೆಮತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಹಿತಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾನು

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಎಂದಿದೆಯೋ ಅದು ತ್ವರಿತವಾಗಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳೇನಾದರೂ, ಬೆಳೆ ಯತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸೊಸೈಟಿಗಳಾಗಲ, ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಲ, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಸಮಿತಿಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟದವರೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಉದ್ಭವವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ವೇಗ ದಿಂದ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೇಳಿದರು. ರೈತನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಆತನು ಇಟ್ಟಂಥ ಫಸಲಿಗೆ ತನ್ನ ಬರ್ಚೂ ಸಹ ಹೊರಡದೆ, ಅವನು ನಿರುತ್ಪಾದಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಾಗಬಾರದು ಎನ್ನು ವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಒಂದು ಆಸೆ ತೋರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆದಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರಕ ಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇತರ ದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳ ಏರುಪೇರು ಆದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆಗೆ ಏಕೈಯಿಸಿ ಬೆಳೆಯುವವ ರಿಗೇ ಆಗಲ, ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೇ ಆಗಲ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಗುರುತರ ವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗುಂಡ್ಲು ಪೇಟೆ).—ಅದಿಲ್ಲ ಜರ್ವಾ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದೆ?

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘ ಗಳೂ, ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಪದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರ ವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತರೇ ಇವೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿವ ಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯು ಫಲವತ್ತಾಗಿರ ಬೇಕು. ಹಿಂದಿನವರು ಎಷ್ಟೋ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದು ದ ರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಭೂಮಿಯ ಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 10-15 ನಿಮಿಷ ಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಮಿತಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಇಪ್ಪರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಏಳ ನೆಯ ಒಂದುಭಾಗ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ

(ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ)

ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿ ದ್ದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಎದುರು ತೊಡರುಗಳೇನಿವೆ ಅವು ಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖೇನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡತಕ್ಕ ವಿಧಾನ, ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಧನ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಇಲಾಖೆಯ ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಮಿತಿಗಳಿವೆ. ಈ ಸಮಿತಿ ಗಳೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳೇನಿವೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದವರಿದ್ದಾರೆ, ಬಾ ಸ ಗಿ ಯ ವ ರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಿತಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಾನು ಭೂತ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಸಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಘಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ವರದಿಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ (ಹೊಸದುರ್ಗ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿಮಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ನಾನು ನ.ಲ. ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಇನ್ನೊಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು ತಂದಿದ್ದರು. ಆ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಆ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ನಿರ್ಣಯ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಷಾಮ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಏತಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷಾಮ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣವೇನು, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಡಿ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಖಂಡುಗ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವನಿಗೆ ಬಡತನ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೈವಿಕವಾದ ಕಾರಣಗಳೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾರ್ಕಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

[SRI ALUR HANUMANTHAPPA
in the Chair]

ರೈತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವರಮಾನ ಎಷ್ಟು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆಯೇ? ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಮೂವತ್ತನೆಯ ತಾರೀಖು ಆದರೆ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಖಾತ್ರಿ ಇದೆ? ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳೂ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ

ಖಾತ್ರಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಏನು ಖಾತ್ರಿ ಇದೆ. ಅವನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆ, ಅದರ ಬೆರೆ, ಆ ಸಸ್ಯವೇಶ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕು. ದೈವಿಕವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ಮೆರೆ ಹೋದರೆ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನಿಗೆ ಬಡತನ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬುತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಆರೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ವರ್ತಕರ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಮಾಲಿಗೆ ಇತ್ಯಾದ್ಯ ರನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ ತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಮಾಲು ನುಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ತನ್ನ ಮಾಲು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಯಿದ್ದರೂ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪು ಒಂದಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ 285 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾನೂನು ರೈತನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹಣವಷ್ಟೂ ಸಹ ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ seed multiplication ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಹೊರತು ಇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುವ ಹಣವೆಲ್ಲ ರೈತನಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯ ಹೀಗೆ ಮಾಡು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬೀಜ ವಗೈರ ಕಟಾವು ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ 110 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನವರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆಯಾ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಜಾನಿ, ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಗಿ ಬೆಳೆಗೆ ಕಡಮೆ, ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಬೆಳೆಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯ ಬೆಳೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರೈತನು ಜಮೀನನ್ನು ಉಳಬೇಕು, ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಬೇಕು, ಕಳೆ ಕೀಳಬೇಕು, ಕಟಾವು ಮಾಡಬೇಕು, harvest ಮಾಡಬೇಕು, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಬೆಳೆ ಕೈಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 110 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವೇತು ಮೆರೆ ಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಅವನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣವೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ಖಾತ್ರಿ ಇರಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬರ ತಕ್ಕದ್ದು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಖಾತ್ರಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವನು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ಏನು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅವನಿಗೆ ಖರ್ಚಾದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಆದಾಯ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಸಬ್ಸಿಡಿಸಿಡಬೇಕು. ಆಗ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಭರವಸೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮಗೇನಾದರೂ ಕಷ್ಟವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾವಲಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Crop insurance ಮಾಡಬೇಕು.

THE PROBLEMS OF AGRICULTURISTS

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಕ್ಯಾಪ್ ಇಫೋ ರೆನ್ಸ್ ಆದರೂಮಾದಿ, ಸಬ್ಸಿಡಿಯಾದರೂ ಕೂಡಿ, ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ.

ಎರಡನೆಯದು ಕರೆಗಳ ಕಟ್ಟಡಿಯ ವಿಷಯ. ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕರೆಗಳೆಲ್ಲ ಹೂಳಿನಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಾಗ ಕರೆಗಳ ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಕೋಡಿ ಎತ್ತರಿಸ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೋಡರ ಕರೆಯ ನೀರು ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರ ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದೇಶ ಮುಳುಗ ಡೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸಹಲ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1942ನೆಯ ಇಸವಿ ಬಲ್ಲ ಯುದ್ಧ ನಡವಾಗ ರಾಗಿರು ಬೇರೆ 50 ರೂಪಾಯಿ, ಭತ್ತದೆ ಬೇರೆ 50-70 ರೂಪಾಯಿ, ಅಕ್ಕಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ, ಹೀಗೆ ಅದಾಗ ಸರ್ಕಾರವರು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿದರು.

4 P.M.

ಅದೇ 1942ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಕರೆಗಳಲ್ಲಿನ ಹೂಳು ವಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆಯದೆ ಇರುವ ಅನೇಕ ಕರೆ ಗಳಿವೆ. ಕರೆ, ಕೋಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜಮೀನನ್ನು ಆದಾಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆಶೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೂ ಬಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಜಮೀನೂ ಆದಾಮು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನು ಇಲ್ಲ ನೂಟನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಾಲದ ವಿಚಾರ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಸರ್ವೇಮಾಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಮೀ ನನ್ನು ತೆಗೆದು, ಗೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಧರ್ಮ. ಅವನೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವನ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲು ಇವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 25 ಜನ ರಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅನ್ನ ಹಾಕಕೂಡ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಡತನದಿಂದ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗೇನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬಡವನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬಡವ ನಾಗಿಯೇ ಸತ್ತ, ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆಯೇ ಏನಾ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲು Land Mortgage Bank ನಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ Short Term Credit ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗೆ ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಶೂಷ್ಕಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಈಗ ಕೊಡ ವುದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವದು ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಸಾಲ ಮಾಡೋಣ ಎನ್ನುವ ಸ್ವಭಾವ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಮುಗಿ ಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬಂದು ಸರ್ವೇಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಟ್ಟ ಹೀಗೆ ಕೆಳಗಿ ಯಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತರುವಂತಹ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಅದೇ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು Agriculture Produce ಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು Regulated Marketಗಳೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗುಂಪನ್ನು ಅನ್ಯಾಯ ಇನ್ನಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರು ಬೇರೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯುತಾನೋ ಅವನೇ ತಂದು ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ ಯಾವನೋ ತಂದ, ಯಾವನೋ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ದರಾಲರು ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ನಾನು ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ದರಾಲರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತೂಕದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮೋಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗೇನೋ ಶೇಕಡ 25 ರಿಂದ 50ರವರೆಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಟ್ಟು ರೈತನ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಿ ಅದರಂತೆ ಈ Establishmentನು Main-tain ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕಲ್ಲುಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊಟ್ಟಿಗೋಡಿಗೆ ಕೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ತಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಗೆ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಕೆಟ್ನ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಎನ್ನುವ ಅಧೀನರು ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಎಷ್ಟು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದವು ಎಷ್ಟು ಮಾರಾಟವಾದವು ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನೆಂದು ತ್ತಾನೆ. ಆ ರೀತಿಯಾದ system ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ವಮಾಡಬೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಂದು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಈ Regulated Market Committeeಗಳಲ್ಲಿ commercial crops ಮಾರುತ್ತಿರುವ Areaದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಎನ್ನುವವರನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುವುದೇಬೇಕು. ನಮ್ಮ ತಿಪಟೂರು, ಅರಸೀಕೆರೆ ಮತ್ತು ದಾವಣಗೆರೆ ಇಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ Commercial Cropsಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡಿಕೊಡಿದರೆ ಈ cultivation ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಕಮಿಷನ್ನು ಏಜಿಂಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ರೈತ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯುತಾನೋ ಅವನೇ ಬಂದು ಅವನ ಸಾಲನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಕೂಡದು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವ ಆಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ತೂಕ ಮತ್ತು ಆಳತೆಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಇದನ್ನು ಎರೇಕೂ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಮೂಲ ಕವೋ ಅಥವಾ Co-operation linesನಂತೆ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಮಿಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಯಾವುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎನ್ನುವುದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ)

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ Special Diseases. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಸೇಂಗ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೆಳೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿರೋಗ ಬಂದರೆ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಚೀಲ ಸೇಂಗಕ್ಕೆ 90 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಹುಳ ಬಂದು ರೋಗ ಹರಡಿದರೆ, 10 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರುಪಲ್ಲದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯೂ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಷ ಸಂಬಂಧವಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ "ಫಾಲಿಡಾರ್" ಎನ್ನುವ ಔಷಧಿಯನ್ನು 13 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಸರಕಾರಕೊಂಡು ರೈತರಿಗಾಗಿ Subsidised Rates ಎಂದು ಇದರಿಂದ ಆರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೀಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ರೋಗನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಔಷಧಿಯೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪನ್ನವೂ ಈ ರೋಗ ತಗಲುವುದರಿಂದ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಭಾವದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ commercial cropsಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಫೋಲ್ಯಾಹ ಕೊಡಬೇಕು,

ಇನ್ನು ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ Coffee Board ಮಾಡಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯಾವ ಬೋರ್ಡೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಫೀಬೋರ್ಡನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವನು ಯಾವತರಹದಲ್ಲಿ ಬರ್ಚನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡಾದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬರ್ಚಿನಮಟ್ಟ ಕೇಗೆ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇವೆ. ಹಾಗೆ ಈ ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಗಳ ಬಗೆಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೂ ಅಂತಹ Commercial Crop ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಣಿಬೆರೋಗ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಯಾವರೀತಿ ರೋಗಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ತೆಂಗಿಗೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬೆಳೆಗಳ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರೋಗ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಾಗಿ, ನವಣಿ, ಸೆಜ್ಜೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಈ ರೋಗ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಕೆ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಣಿಬೆ ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಏತರಿಂದ ಇದು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ investigate ಮಾಡಿ ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ಸರಕಾರ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ರೈತನಮೇಲೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಈ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ "ರೈತನೇ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ" ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದರಂತೆ ಈಗ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದವೇಲೆ ಅಂತಹ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಶ್ವಾಸ ನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ.ವಿ. ಬೈರೇಗೌಡ (ಬೆಂಗಳೂರುಉತ್ತರ):—
ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಎರಪ್ಪನವರು ತಾವು ತಂದಿರುವ ಬಾಸಗಿ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನಗಾರರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರೈತರ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 60 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂಕೂಡ ಬಹಳಕಾಲದಿಂದಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚಮವಾಗಿ ಪೂನಾ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾರ್ಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮಣ್ಣಿನ ರಸಾಯನಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು (Soil Chemist)ನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಕಾಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ನಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು (Botanist), ಕೀಟ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು (Entomologist)ನ್ನು, ಮತ್ತು Plant Pathologist ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಈ ತಜ್ಞರೇ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, 1946-47ರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾರ್ಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಲೇಜಿನವರು ಅನೇಕ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕ್ರಾಂತಿಕ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವರು.

ತಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನದ ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಂಗಕ್ಕೆ (Research Section) ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹೊಸ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆತಂಕವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಕೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟು ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೂ, ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ತಜ್ಞರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವೇತನವನ್ನು, ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ನೌಕರರು ಬಹಳ ಉಚ್ಚತರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಈ ನೌಕರರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅನೇಕಸಾರಿ ರೈತರ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಬಹಳವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. 1955ರಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾಳದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಡಿರಾಜ್ಯದ ತಜ್ಞರೈತರ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರಾದ ಟಿ. ಮುರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಸಹ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಹೊರಬಂದಂಥ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ಠರಾಪ್ತಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಪಡಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ Farmer's Forum ನಿಂದ ಮೇಲಿನ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ರಿಪೋರ್ಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಪಡಿಸಿದೆ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಕೋಲ್ಯನ್ ರವರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಎಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ದುಡಿದು, ಉಡುಪಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡದೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ ರಾದರೋ ಅದೊಬರದ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯಲು ಹೆದರಿ, ಇಲಾಖೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅಮೆರಿಕದ ಕೌಂಟಿ ಏಜೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಲಾಖೆಯ ತಜ್ಞರು ಕೂಡ, ಒಂದೇ ಸಮನೆ ರಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ರಾಗಿ, ಜೋಳ ಮತ್ತು ಭತ್ತ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಹಾನಿಕರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ಬೆಳೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೇಗೊಬ್ಬರ ಮುಖ್ಯವಾದುವುಗಳು. ಅದರಿಂದ ಭಸ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಂಪೋಸ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ 50 ಭಾಗದಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ರೈತರೇ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತಿರುವ ರೂರಲ್ ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಸ್ಕ್ರೀಮನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೈಟ್ ಸಾಯಿರ್ ಸ್ಕ್ರೀಮನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಪಡೆದು, ನಾವೂ ಜಪಾನ್ ಚೈನಾಗಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಳಿವರೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಬೆಂಗಳೂರು ಸ್ಯೂಯೇಟ್ ಸ್ಕ್ರೀಮಿಗೂ ಸಹ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಂದ ಗೊಬ್ಬರದ ಅಭಾವವನ್ನು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಗೋಡು ಮಣ್ಣನ್ನು ಸಹ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಈ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದರಿಂದ ಕೆರೆಯನ್ನಿಡಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಡು ಮಣ್ಣು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆರೆಗಳು ದೇಶದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕೆರೆಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ತಮವೂ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಈಗ ರಾದರೋ ರೈತನಿಗೆ ತಾನು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆರೆ ದೊರೆಯದೆ ಆತನು ನಿರಾಶ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ರೈತನಿಗೆ ತಾನು ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆರೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ಏಳಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೆಯತನಕ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ತಮ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ

ವೀರಪ್ಪನವರ ಸಲಹೆಯಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾರ್ಷವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಹೊಸಕೋಟೆ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಯೋಜನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಬಾರದ ಇದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅನಿಶ್ಚಿತವನುವವರ ಮತ್ತೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಸಮೀಪಾರ್ ಕೂಡ ಆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪೆಂಚಮಾರ್ಷಿಯೋಜನೆಯು 1959-60ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ 183 ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸತತವಾಗಿ ದುಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ತಂದು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ 'ರೆಡ್ಡೆ ಪಚ್ಚೆ ಮೊದಲೆತ್ತು ಕೋ' ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಊರಿನ ರೆಡ್ಡಿಗಳು ಬರುವುದಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ರೆಡ್ಡಿಗಳು ಬಂದಾಗ ನಾಟಕ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ರೆಡ್ಡಿಗಳು ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾಟಕವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವಂತೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಅದು ಸರಿಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಕಾಲಕಳೆದುಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಾವು ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಮರೆತು ಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಒಂದು ಯೋಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಇವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಡಿರ್ಲಾಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಮಗಾರಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪದೇಶದ ಜನರ ಅದರಲ್ಲೂ, ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಖುಣ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ)

ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರದ ಅಧಿವಾಸ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿವಾರೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚುಮಟ್ಟದ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಎಂದಮೇಲೆ ಏತಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ (ಪಾಳ್ಯಂ).—ಇಂಪ್ಲಿ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವವರು ಇಂಪ್ಲಿ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಕಮಿಟಿಗಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕಮಿಟಿ ಶಿಪಾರನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕೇಳಬೇಕೇ ಎನಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಎನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು? ಕಮಿಟಿಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಡೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೆಸ್ಟಿ ಜರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಅಡ್ಡೆಸ್ಟಿಜರಿ ಕಮಿಟಿ ತಾನೇ? Why did you appoint that committee?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಅದರಂತೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಸಮಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಎನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಗಾಗಲೇ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಇರಾಜೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಇರುವ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ನಾವೇ ಪರಿಹರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈಗಾಗಲೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ಅದರಲ್ಲಿ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ ಎಂದರೆ, ಬುಣ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರೈತರ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಗವರ್ನರ್ ಸ್ವಪಾಸ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಕೇಳಿದರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಲದ. ನೀವೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ನಾವುಕೂಡ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಗಿವೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು

ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಯಾವ ರೀತಿ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಜೆಗಳ ಮುಖೇನ ಮೇಲೆರಾಟ ನಡೆಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವೇಳೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ ಕಡೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಡೆ ಫೋನ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಜನರು ಸ್ವತಃ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಫೋನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎರಡಾಣಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಫೋನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಫೋನ್ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಜನಗಳ ಸೌಕರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಕನಟು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಿಂಗ್ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಿಹಾರ ವಿರಾಮಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮೆಂಫೇರ್ ಕಮಿಟಿಗಳಿವೆ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದು ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಇದೆ. ಅದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆಯುವವರು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ತಿನ್ನುವವರು ಹಗಲುಹೊತ್ತು ಆರಾವ ವಾಗಿ ಇದ್ದು, ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನುಸುವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಬೇಕು. ರೈತ ಮಾತ್ರ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮೆಂಟ್ ತಂದರು; ಭತ್ತ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ 300 ಕೆರೆಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀರು ಇದೆ. ಭತ್ತ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೊಡಬೇಕೇ ಎನಾ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನು ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಸವಂಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇರುವಾಗ, ನಾವು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಏನು, ಅನುಕೂಲ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತನ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇರಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮ, ದೇಶ ಪ್ರೇಮ

THE PROBLEMS OF AGRICULTURISTS

ವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಸುಖವಾಗಿ ಇರುವವರು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಅವರು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ರೈತರು ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರು ತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಘಾಸ ಒಂದು ಕಷ್ಟಬರಲ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡದೆ ಇರುವವರು ಬಿಡವಾಳಗಾರರು, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ನಡೆಸುವವರು ಇರಬಹುದು.

4-30 P.M.

ರೈತಾಪಿ ಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಬೇರೆಯವರು ಸಾಲಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾನಾ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳಿವೆ. ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನು ಬರೆದುಕೊಡಿ, ಸಕ್ಕೊಂಟಿ ಬರೆದುಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸಾಲವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮೇಲು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದಾಗ ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಆ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಣ ಕೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಹಣ ಕೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಈಚೆಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರು ಹಣವಿದೆ, ಪೇರು ಬಂಡವಾಳ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಯಿಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಣ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ರೈತರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನೀರು, ವಸತಿ, ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯರನ್ನೆ—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾಂಗರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಜನಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಜನರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆನುಪುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಇಂತಹ ಯಾವ ಯಾವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ರಸ್ತೆಗಳುಮಾಡಿಕೊಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ರಾರಿಗಳುಹೋಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವ ಒಂದು ದಿಟ್ಟತನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಪಾರ್ಸಿ ಟರ್ಮ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರಿಜರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ತರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಎಷ್ಟಿದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಖಾಟ್‌ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದಲೇ ವರದಿ ಬರಬೇಕು.

L.A.

ಅದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಏನೇನೋ ಆಗಿವೆ. ಎಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ರೈತರನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ರೈತರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇದೆ ಎಂಬ ಒಳ್ಳೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಜಾರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಅರ್ಜಿಗಳೇ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ವರ್ಸ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಹೋದ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟರಾಗಿ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷವೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ವರ್ಸ್‌ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸಪ್ತಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಲಿ, ಡ್ರೈ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ, ಸೈರ್‌ನಿಟಿ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ವರ್ಸ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಅದರ ಅದರೂ ಫಗೂ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಫೆಬ್ರವರಿ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬಹುದು. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯಕಾಲ ಅಥವಾ ಮೇ ತಿಂಗಳ ಆಮ್ಲೆರಿ ನೋಳಿಗೆ ಬಾವಿಮಾಡಿದರೆ ಉಂಟು. ನಾವು ಮಣ್ಣು ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ಆಗ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಯಾವಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಒಂದು ಕಾಲವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಹಣಕೊಡಬೇಕು. ರೈತನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸಮಾಡಬಹುದು, ಯಾವುದನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೈರೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿ ನುಮ್ಮನೆ ಅಧಿಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನಾ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ರೈತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಉಟಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೆಲಸ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇದು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ನಾಟಕೇಡು ಎಂದಿರಬಹುದು. ಅದು ಏಕೆ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಒಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಅವರಿಗೆ ಆಪಮಾನವೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಸಲ್ವರ್ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವಿಧ್ಯಾವಂತ ರೈತರಿಗೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು! ಅವನು ಯಾರಾದರೂ ಅಡ್ಡೆಜುರಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅದರ ಅರ್ಥ ಕೇಳಬೇಕಷ್ಟೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ರೀತಿ ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ನನಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಂದ ಚಿಕ್ಕ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ)

ಕಲೆಬರವುಳ್ಳವರು ಒಂದುವರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಯಾವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಕನುಬಿಗೆ ಅಷ್ಟೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನಾಕಾರರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೈ. ಎಲರಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲರಪ್ಪನವರು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಅವರೂ ಎಸ್ಸಿಪೀಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮಾಟಿಂಗ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 15 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಹಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದು, ಅದರ ಮೂಲಕ ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಇಂತಹ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ವಂದನಾರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಒಟ್ಟು ಬಡಬಹುದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸಮಿತಿ ಎಂದು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಆ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಶ್ರೀ ಎಲರಪ್ಪನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What about your Malnad Development Board?

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್.—ಅನೇಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಈಗ ಮಲೆನಾಡನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಸಮಸ್ಯೆ. ಶೇ. 75 ಭಾಗ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಡಿಮಾಂಡ್ ಚರ್ಚೆಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದಂಥ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಯಾವ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರೂ, ಹಳ್ಳಿಯವರು ಅಥವಾ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳತ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳತೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆಯೋ, ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪರಿಚಯಾರ್ಥಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದಂಥ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳತ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಮಾಡುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿನಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೋ, ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅವರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆಯೋ, ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಳತೆಕೊಲಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹಳ್ಳಿಯವರ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಷಯ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀ ಎಲರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅನೂಪಾನವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಯಾವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದಿತೋ, ಅದೇ ಪದ್ಧತಿ ಈಗಲೂ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬಯಲುಸೀಮೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೆಯೇ ಆಗಲಿ, ಒಂದು ಭೂಮಿಯ ಮಣ್ಣು ಹೇಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಹೇಗಿದೆ. ಯಾವ ಬೆಳೆಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೆ ಉತ್ತಮ, ಯಾವ ಭೂಮಿಗೆ ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಯಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ನೀರಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಯಾವ ಫಸಲನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕಾರಿಯಾದ ಲಾಭ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಯು ಮೈದನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನು ಯಾವ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ಒಂದು ಅನುಭವದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಜಮೀನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನಿರ್ವಾಹಣೆ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಎಕರೆಗೆ ಐದು-ಆರು-ಎಂಟು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತ ಬೆಳೆದರೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಕಿಂದೆಯೂ ಇಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು, ಈಗಲೂ ಇಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಮುಂದೆಯೂ ಇಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯುವುದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ

ವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವರೂ ಇರಾಖೆಯವರೂ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಪುನಃ ಮರನಾದಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಮರನಾದಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. 300-400 ಅಂಗುಲದವರೆಗೆ ಅಲ್ಲನ ಜಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಬಿದ್ದುಬಿದ್ದು, ಜಮೀನಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಲಕಾರಿಯಾದಂಥ ಅಂಶ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಭೂಮಿ ನಿನ್ನಾ ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಫಲವತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವತರಹ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಯಾವಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಎಂಥ ಬೀಜ ಹಾಕಬೇಕು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಜಮೀನು ಬೇಕೆಂಬ ದಾಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಕಸಬಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿ ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅರಣ್ಯಭಾತೆಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿ ನಲ್ಲಮೇಲೆ ಎರಡರಷ್ಟು, ಮೂರರಷ್ಟು, ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆಯುವ ಹೊಸ ವಿಧಾನವನ್ನಾಗಲ, ಸಲಹೆಯನ್ನಾಗಲ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಾ ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾಹೋದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದವಸ ವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ರೈತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೈತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದವಸವನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಬರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾವು ಎಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೇಳುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ಯಾವ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗತಾನೇ ಹೇಳಿದೆ, ಜಮೀನು ಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಕೂಗು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಮರನಾದಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ಬಯಲುನೀಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕನಕಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಸುಯೋಗ ನನಗೆ ದೊರಕಿತ್ತು. ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಕಾಡು ಇದೆ; ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೀ ಕುರುಚಲ ಗಿಡ ಕಂಡಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕರು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಆ ಜಮೀನು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇರಾಖೆಗೇ ಬೇಕು, ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಡನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುವಹಾಗೆ ಇಷ್ಟು ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜ್ ಕಾಡು ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಅನುಷ್ಠಾನಕರವಾದ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಜಮೀನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸತಕ್ಕದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸರ್ವಮಾಡಿ, ಅವುಗಳ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ, ಯಾವ ಜಮೀನು ಅರಣ್ಯ

ಭಾತೆಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವೋ ಅದನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಭಾತೆಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಭಾತೆಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ರೈತರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಇಷ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದರೆ, ಜಮೀನಿನ ಮೇಲಿನ ಒತ್ತಡ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ನೀರಾವರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂಕೂಡ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಸಾವಿರಾರು ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಟ್ಯಾಂಕುಗಳ ರೆಸ್ಟೋರೇಷನ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ರೋಕೋಪ್ರಮೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ವೇಗದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಟ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೆಸ್ಟೋರೇ ಮಾಡಿದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಕೆಲವು ಮರನಾದಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಮನೆಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 100-125 ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಅದು ಹುಬ್ಬು ವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮತ್ತು ದಕ್ಷರಾದವರು ಇರುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 75 ಭಾಗದಷ್ಟೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರೂ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸಾರವನ್ನೂ ನೋಡಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ವಿವಿಧಾಭ್ಯಾಸ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸಾರದ ಚರಿತ್ರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರವಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವೆಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂಕೂಡ ಸಮ್ಮಾನ್ಯ ಕೇಳತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆಂದು, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್)

ಇದಕ್ಕೆ ಹೀಗೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ತಿಳಿಸಲು ನನಗಿನ್ನೂ ಕಾಲಾ ವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನೀಗ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರ ರೈತನ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೇವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ರೈತನ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಿರ್ಣಯದ ಸೂಚಕರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದಿನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುತ್ತದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎನನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರೈತನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಪಂದನಾರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ ಕಾರಣ ನಾನೀಗ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳ ಪೈಕಿ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನೀಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಅನೇಕ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯ ಹಿಡಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರಮಾಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರಗಳೇನು, ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಈಗತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪನವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಿತಿಗಳಿವೆಯೆಂದೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ

ನಾವೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಸಮಿತಿಗಳುಗಳನ್ನೂ ಕರೆದಿದ್ದೇವೆ, ಈಗಾಗಲೇ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನು ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳೇನು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳು ಏಕಮುಖವಾದ ಅಂಶಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಅವು ಮೂರು ಮುಖವಾದ ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿವೆ. ಒಂದನೆಯದು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ, ಎರಡನೆಯದು ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗ, ಮೂರನೆಯದು ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗ. ಈ ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳನ್ನೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದನ್ನು ಹೋಲಿಕೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥೋಗತಿ ಯಲ್ಲುತ್ತದೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ವಸ್ತುವಾಂಶವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಆ ರೈತನನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ದೇಶದ ಜೆನ್ನುಮೂಳೆ, ಅನ್ನ ವನ್ನೊದಗಿಸತಕ್ಕ ದೇವರು, ರಾಮರಾಜ್ಯ ರೈತನ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಿನ್ನಾಣದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಶಿವಾಯಿ ಆತನಿಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿವಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ನೆಹರೂರವರೇ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯರ ಪರ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಷ್ಟ್‌ನ 360 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದೆಯೆಂದೂ, ಅವರ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೌಕರರ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನೌಕರರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ 75 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಅಷ್ಟು ವರಮಾನ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು 1958ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೌರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳೇನು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೇನುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೊಂದು ವರದಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರೊಂದು ಠರಾವನ್ನು ಆಗ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಈಗ ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ನಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ—ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕವರ್ಗಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು—ಎಂದರೆ ಬೋನಸ್, ಪೇಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಗದ ಜನರು ಒಂದು ಸುಗಮವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವರಿಗೊಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿಯೂ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕಿಲ್ಲ. ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದವರು ಹಗಲು, ಇರಳು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲುಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸತತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದು 50—60 ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾದ ನಂತರ ಆ ವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕು! ಆಗ ಅವರ ಗತಿಯೇನಾಗಬೇಕು! ಈಗಲೂ ಸಹ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಆ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೇಷನ್

THE PROBLEMS OF AGRICULTURISTS

ಸ್ವೀಮನ ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ನಿಜ, ಈ ಹೊತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರೂ, ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರೂ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ನಿಜವಾದ ಕಷ್ಟಗಳೇನು, ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗೆಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಅವರಿಗೆ ಪೇಷ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಈಗ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನು; ಆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಪೇಷ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೇ? ಈಗ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಸಮೀನಾರುಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬಹುದು; ಜಿಲ್ಲಾ ರೆವೆನ್ಯೂ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ರೆವೆನ್ಯೂ, ಹೋಬಳಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಅವುಗಳು ಇನ್ನೂ ಸಾಲದೆಂದೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಚ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅವರಿಗೆ ಪೇಷ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಬೇಕೇ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಬೇಡಿ ಎಂತ ಹೇಳಿ; ನಾನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇನೋ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿತಿ ಅಂತರೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಯಾಯೋಚನದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರತು? ಹಾಗೆಂದು ವೇಳೆ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.....

ಶ್ರೀ ಚ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಾವೇನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಆಪ್ತನಲ್ಲೋ, ಕಂಪರ್ ಸರಿಯೋ ಅಥವಾ ಅದೊಂದು ಇಂಟಿಮಿಟಿ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಏನು?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಬಹುಶಃ ಈಗಾಗಲೇ ಆಯು.ಪಿ.ನಲ್ಲಿ ಒರೈಜ್ ಪೇಷ್ ಸ್ವೀಮನ್ನು 60 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ದಿವ್ಯರತಕ್ಕವರಿಗಲ್ಲ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಇಂಟಿಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಶ್ರೀ ಚ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—70 ವರ್ಷದ ಮೇಲರತಕ್ಕವರಿಗೆ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಅದೇರಿತೆ ಇಲ್ಲವೂ ಒಂದ ಸ್ವೀಮನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ನಾನೀಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಚ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಧ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, "This Assembly is of the Opinion that a Committee of both officials and non-officials be constituted with a view to examine and report on the critical problems of the Agriculturists in the State" ಎಂದಿರೇನು? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಅಂಥ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕವರು ಅವರ ಕ್ರಿಟಿಕರ್ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಂಸ್‌ಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ—ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾವ

ಅಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾನೀ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಕೇವಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಹಾರೋತ್ತಮ ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ದನಕರುಗಳು, ಆತನ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆತನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಬೆಳೆದೋಷ ಚಾರ; ಇತ್ಯಾದಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಗೆಹರಿಸಿ ಆತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಈಗ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಾಕೇ ಅಥವಾ ಸಾಲದೆ ಎಂಬ ನಾನಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿ ತಂದಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಏನೋ ಒಂದು ವಾದ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೀಗ ಈ ನಾನಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೊಂದು ವರದಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ನಾನು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

5 P.M.

ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಂಗಾವೆಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳು ಇವೆ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರುತ್ತವೆ, ಮಾದತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಒದಾ ಹರಣಿಗೆ ಮರೆನಾದಿನಲ್ಲ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಎರಡು ಮನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ, 4 ಮನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಕಣ್ಣಾರನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಅಗಿಬೇಕಾದರೆ 4-5 ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗ್ರಾಮಗಳು ಸೇರಬೇಕು 5-6 ಮೈಲರ ಹೋಗಬೇಕು. ಶೇಕಡ 50 ಭಾಗ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅದರಿಂಗ್ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವರೀತಿಯೋ ಜನನಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ಏನಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ರೈತನು ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1951ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಗೊರವಾಲ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು; ಅವರು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡುಬಂದರು. 60 ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿದರು. 1,027 ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ರೈತನಿಗೆ ಪುಣಬಾಧೆ ಪರಿಹಾರಮಾಡುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಏನು ಇದೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪುಣಬಾಧೆಯಿಂದ ಅವರು ವಿಮುಕ್ತರಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಗೆ ಶೇಕಡಾ 100 ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಚ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ಬಾಕಿ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ)

ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ 3:1 ಕೋಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ 96 ಭಾಗವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಂದ ತರಬೇಕು! ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತನ ಪ್ರಗತಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಕಡೆ ಅವರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—700 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೂರಲ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ರೂರಲ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಹಣ. It is not a debt.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಈ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳುಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು ವೇಸ್ಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅರ್ಧ ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಇದೆ, ಫಾರ್‌ಸ್ಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ 61 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಟಿವೇಟೆಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ 17 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಇದೆ ಎಂದು. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸೆಮಿನಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಚೇರಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವು ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ? ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಕೇವಲ 2½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ನೌಕರಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಸರ್ಚ್‌ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಒಳ್ಳೆಯ ಟೊಬ್ಯಾಕೋ ಬೇಕು. ಲಾಂಗ್ ಸ್ಟೇಪಲ್ ಹತ್ತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಬ್ಬು ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಗೆ ಹೂವು ಎನ್ನುವ ಸಾಗಿದೆ. ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಗಳನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅಹಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ? ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಿಮ್ಪತ್ತು ಬರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಪ್ರೈಜ್ ಕೊಡಿ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲಹಾಸಮಿತಿಬೇಕು ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದನೇ ಏನಾ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜಾನಿಯಾಗಕೂಡದು. ಆದರೆ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಡಿಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ ಟೈಮಿನಲ್ಲಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇರಬಹುದು. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಸತ್ಯಮಾಡದೆ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು?

Sri T. MARIAPPA.—We want more cotton, more jute, more tobacco and more groundnut.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—We must have a balanced system of cultivation. We have not got a balanced system of cultivation now. ರೂರಲ್ ಎಕಾನಮಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಹೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒದಿದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಇತ್ತು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಬರುವ ವರ್ಷ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಹಾರ ಜಾನಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಫಾರಂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೊಬ್ಬರ ಈ ರೀತಿ ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕು ಅರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುರಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ನುಮ್ಮನೆ ಗುಡ್ಡೆ ನುರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಎನ್‌ಮೇಟ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಚೇರ್ಮನ್ ಅವರು (ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನು ಮಂತಪ್ಪ).—ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—ಎರಡನೆಯದು ಪಶುಪಾಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ವರದಿ ಇದೆಯೇ? ಗೋಸಂಪತ್ತು ಇದೆಯೇ? ರೈತನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಜೊತೆ ಎತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೀವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಲೂ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ವಾದಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಕೇಳಿದವರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗೆ, ಹೋಗಲಿ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೀವು ಲಾಯರಾಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ; ನಾನು ಲಾಯರ್ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ರಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ದನಗಳ ಸಂಪತ್ತು ಗೋಸಂಪತ್ತು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿವೆ ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಗೋಸಂಪತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಾಟಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತರಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 1917ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ 30—50 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ 6 ಲಕ್ಷ ಟನ್; ಅದನ್ನು ಹಂಚಿದರೆ

ಸಾಲುಪುದ್ದಿ. ಹಳ್ಳಿಗೊಬ್ಬರ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ! ಕಾಡಂಗ್ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆರಣಿ ಅಥವಾ ಕುರುಳುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸಗಣೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳವೆಯೇ! ನಿಮ್ಮ ರಸಾಯನ ಗೊಬ್ಬರದ ನೂರ ರಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅರಣ್ಯದ ಏರ್ಪಾಡು, ಸಾಧನ ಅಥವಾ, ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸಗಣೆ ಯನ್ನು ಬೆರಣಿಗೋಸ್ಕರ ಏರ್ಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ದುಡ್ಡು ಸತ್ಯವಾದು ತ್ರೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೇವಲ ದುಡ್ಡು ಸತ್ಯವಾದಿರೇ ಸಾಲದು. ಮೂಲ ಭೂತ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಗಾಂಧಿ ಭಕ್ತರು ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಗಾಂಧಿಭಕ್ತರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ!

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಕುಮಾರಪ್ಪ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗ್ನೇಯದ ರಿಪಾರಮ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು "What is swaraj and for whom? It is for the masses" ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಇಂಡಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಏರೋ ಫ್ಲೈನಿಂಗ್ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಮೂಲ ಧೂತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಯಾವರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಇವೊತ್ತಿನೆದಿವಸ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರ ವಗೈರ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಳಿಸುತ್ತಿದೆ. Agriculture is the biggest private sector. Has anybody any control over the agriculturists?

Sri Y. VEERAPPA.—When you are at the helm of affairs, it is your duty to see that you exercise proper control over it. I am not satisfied with an argument which is advanced merely for the sake of argument.

ಠಾಕರ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಒಂದನ್ನೂಮಾಡಿ ಎಂದು ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿದರು. ಐ.ಎ.ಎಸ್., ಐ.ಪಿ.ಎಸ್., ಕೇಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ಗೂ ಒಂದು ಕೇಡರ್‌ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಅವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೋಡಿ. ನೀವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲದೆ, ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ಆಕಾಶದಿಂದ

ಇಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಧಿಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳು ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೆಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಗುಳಿ, ಗೊಬ್ಬರ, ಪಟ್ಟಿ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕರಾದವು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೆಯೂ ವ್ಯವಸಾಯೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಿರಬೇಕು; ಗೊಬ್ಬರ ಫಾರ್ಮ್‌ಸೆಸರ್ಸ್ ಇವೆಲ್ಲ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ವೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ವಗೈರ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟುಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರೆಕ್ಯಹಾಕಿ ರೈತನಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ದೊರಕುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಪಿಲ್ಲೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ನೆಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು; ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಕಮಿಟಿಯಾದಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಕಮಿಟಿಯಾದಿದ್ದೇವೆ, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಸೆಮಿನಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ಸಾಲದು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಬುಣವಾಡೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಬೇಕು, ಅನಿಗಿರತಕ್ಕ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವನ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗಿರತಕ್ಕ ಎರಡು ತೊಡಕುಗಳೋ ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಒದಗಿರತಕ್ಕ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಪರಿಧಿಮಾಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸೆಮಿನಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ N.E.S. ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸಮಿತಿ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

Utilisation of land policy planned system of cultivation ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ. Land utilisation problem ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದರೆ, ಮುಖ್ಯಕಾಮುಖ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, 1960-61ನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ಬಂದರೂ ಮಾನ್ಯ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅದೇ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಲೋಸಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇಷ್ಟಿತ್ತು, ಇಷ್ಟು ಪರಿವಾಸ ಬಂತು, ಇಷ್ಟು ಏರ್ಪಾಡು ಎಂದು ರೆಕ್ಯಹಾಕಿ ಸರ್ಪಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅವಾಗ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ವಿಜನ್ ಹೋರಸ್‌ನಲ್ಲಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಪರಿಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕೋ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.)

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಮಿತಿಗಳು ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನು ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ spinal chord ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಅದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಾಗಲಿ, ನಾವೇ ಆಗಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಕಡೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡದೆ ಅವನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾನು ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಕಮಿಷನನ್ನು ರಚಿಸಲು ಈ ಸಭೆಯೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri T. MARIAPPA.—Mr. Speaker, Sir, I am indeed happy that this innocuous resolution has evoked good debate. The resolution in the present form is not acceptable. What my friend wants is that a committee of both officials and non-officials be constituted with a view to examine and report on the critical problems of agriculturists in the State and to suggest solution for their betterment and augmentation of food production. In his arguments he wanted to bring in all sorts of ideas so much so that the whole resolution has become very vague. If he had avoided talking about revolutions, it would have been much better. I want to definitely tell him that members on this side of the House are not at all afraid of revolutions because we were once in the vortex of a revolution. Even now there is a silent revolution going on at every step and this non-violent revolution is meant to reconstruct the country side. There will be no meaning in the establishment of the Planning Commission if ultimately the facts are not collected and sifted with a view to plan afresh. I would only commend to him one or two books which would throw a lot of light on the problems of rural people. I do not doubt his *bona fides* at all, but I would like to make a special appeal to him and ask him whether there would be any real benefit by the appointment of a committee which he envisages. What exactly are the facts they are going to collect and what exactly are the solutions they are going to suggest? Are there not plans afoot already with a view to see that the difficulties of the agriculturists are removed? My friend

Sri Mallaradhya would give me a lot of material. He has given the 1951 Census Report. I would only ask Sri Veerappa to read that very valuable report. It has not only shown how the countryside is being exploited and how it is deteriorating in its economic condition. Therefore, the facts are already there. We need not even go to the decennial census reports. He himself quoted the report of the Committee of Direction appointed by the Reserve Bank of India. It is a very exhaustive report and every member of the House will benefit positively by going through it not once but twice or thrice even.

Sri U.M. MADAPPA (Chamarajanagar).—It is with respect to old Mysore only.

Sri T. MARIAPPA.—After all, Mysore is part of India. The problems are common and you cannot have isolated solutions for isolated problems. Local problems may be there and we will have local solutions for them. Generally speaking, the problems are common throughout India. If the problems of rural India are solved, it means that the problems of India are solved. It is a very exhaustive report. As the Hon'ble Member himself stated, they have travelled throughout the country and examined the problem very minutely. The Government of India have accepted the recommendations in material particulars and they have already taken steps to implement some of those recommendations; particularly in the fourth year of the Second Five-Year Plan. It is not the first year of the First Five-Year Plan, it is not the close of the First Five-Year Plan, it is not the first year of the Second Five-Year Plan but it is the fourth year of the Second Five-Year Plan—and now to ask us to form a committee to go into the question of agriculturists is to ignore facts that are staring before you. It evidently means that my friend has not gone through the reports which are already before us where all these problems are clearly dealt with.

Even as early as 1920, when practically the rulers of those times had neglected agriculture, when the country was at its lowest ebb, they

THE PROBLEMS OF AGRICULTURISTS

appointed a Royal Commission who have gone into the whole question, both agriculture and animal husbandry, and made certain recommendations. Some of those recommendations have been implemented. Now these are varied problems.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Problems are the same.

Sri T. MARIAPPA.—I want the members to kindly bear in mind that agriculture is the biggest private sector. There are millions of cultivators over whom, except through persuasion, you cannot have direct control. Therefore, the operations in this field cannot be controlled by any Government or by any *firman* issued by the Government unless there is legislation. So while this state of affairs in agriculture continues to remain in private sector, where the House or the Parliament is not willing to impose certain restrictions or control, we must develop agriculture from entirely a different angle. I very carefully listened to my friend. I was thinking on the lines of communism where there is collectivisation, where everything is made to order, where people are asked to do things in a certain manner, where leisure is compulsorily given. But here it is purely a private sector where they are free. They may get up at 6 or 10 in the morning or even at 12 O' clock. There are instances where lands are left fallow due to innumerable difficulties an agriculturist has to face. He may not have the means to purchase even a pair of bullocks today but he might have them day after tomorrow. Therefore you will be perfectly justified in saying that he must be assisted to reconstruct himself. We must assist him in all material particulars and we must consider all aspects of his life. We have not stated that we have done everything possible to enable him to reconstruct himself but it is in the process of reconstruction. If the Hon'ble Member is aware, in the First Five-Year Plan itself they have laid the greatest emphasis to build up a strong agricultural foundation. Unless the agricultural foundation is strongly and truly laid it would be difficult to build

up a strong economy for the country because even today 50 per cent of the National Projects is directed to the agricultural sector. Therefore you will kindly bear in mind the necessity of building up a strong agricultural basis that is expected of all. That is why most of the plans were formulated with a view to strengthen the agricultural basis. While formulating plans they have taken all possible factors into consideration. They have gone into the history of the cases. This is an ancient country where the land has already existed, where there is fragmentation of land with the division of the family. In all these plans great emphasis is laid on strong agricultural basis. Even so far as this year is concerned, you will see that out of 35 crores, agriculture and allied schemes receive 571.67 lakhs, community development 200 lakhs, 430 lakhs for social service, this is for the benefit of rural areas. Therefore from any point of view, you will have to come to the inevitable conclusion that a major portion of the amount that is being spent from the inception of the First Five-Year Plan is to strengthen the agricultural basis which is to reconstruct all aspects of rural life. This is the essence of community development. We may not have come up to expectations. After all human nature is not complete. We have got a number of deficiencies. When we merely rely on the willing co-operation of the people, naturally there will be deficiencies. Therefore it cannot be said that everything is going according to the schedule. Everything is being done.....

Sri M. C. NARASIMHAN.—Quite as complete and as perfect.

Sri T. MARIAPPA.—Having regard to the human failure, human deficiencies, you can take it that the development of community development projects is meant to reconstruct rural life. These and other schemes are positively meant to reconstruct rural life. There may be a time when we are able to collect a few more facts. They are capable of being reviewed from period to period. To say that nothing has been done is a thing which I cannot understand.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Nobody has said so.

Sri T. MARIAPPA.—There is therefore no need for a rambling committee. If you had specific problems which were hampering rural life, I would have certainly appreciated your efforts in removing them. You did not say that. You spoke from A to Z, practically all the aspects of his life from getting up at 6 O' clock right up to his grave.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Have you been able to provide for two square meals within his reach ?

Sri T. MARIAPPA.—Let us give him all assistance so that he may be able to reconstruct himself.

5-30 P.M.

He alone must improve his standards. We can provide him with some initiative and remove the obstacles in his way, but if you say "you get up at 6 O'clock and sleep at 8 O'clock" that cannot be done. It is not the intention of anybody to provide two square meals to him. On the other hand we must provide him with the necessary amenities and facilities so that he can earn two meals a day. If the Hon'ble Member puts the resolution in that form I can agree with him, but if he puts it in another form I cannot agree with him. Even to know his problems a lot of study is required and its implementation requires a lot of regimentation and extraordinary powers for Government. I do not think Sri Veerappa would have been allowed to talk in the strain in which he did in an atmosphere of that kind. The intention of both the sides is to remove poverty, illiteracy and disease. Many steps have already been taken in that direction. The elementary requirements of the rural areas are that they must have the wherewithal to pursue their avocation and to increase food production, they must have regulated markets and proper price for their produce and proper communications. The very purpose of planning is to plan for all the aspects of rural reconstruction. Rural reconstruction means the reconstruction of the people of the rural area. Therefore there is nothing

new in this resolution. All these things are attempted to be done in the Second Plan and provision has been made for the development of the rural areas.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What about relief from agricultural indebtedness ?

Sri T. MARIAPPA.—In the old Mysore there was a debt survey made. After the attainment of independence the debt position of the agriculturists is not so acute as it was before. Because the prices of agricultural produce went down and there was a slump, agricultural indebtedness had increased, but subsequently when prices increased, a part of the indebtedness has been liquidated and the position is much better now. The provision of short term, medium term and long term loans to agriculturists has gone a long way to liquidate rural indebtedness.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I want uniform legislation.

Sri T. MARIAPPA.—We will have it examined.

Incidentally, many interesting and valuable suggestions have been made. Government will bear in mind all those suggestions. There are several seminar reports and these problems have been examined there. Some of them have been sent to Government and Government have framed certain schemes on the basis of those suggestions. If members see those reports it will be found that most of these are very valuable schemes and they will be implemented. The Government of India also gives assistance to most of these schemes.

Incidentally I may mention that the development of cottage industries will also be helpful for these people and with that end in view we have established many Boards and we have earmarked sums for the development of cottage industries which will at least remove under-employment in the rural areas. I was wondering why Sri Narasimha Gowda was not aware of the existence of the Farmers' Forum. It is a very well organised body. Recently they held a first class rally here and most of the problems of agriculturists were analysed and

reduced to certain propositions. There was a lot of publicity for the rally. In spite of it if the Hon'ble Member pleads ignorance about it and says that nothing has been done, it will not be fair to that big organisation.

Lastly, I come to the very vital problem of land reforms though it was not touched by many speakers. The Revenue Minister is also here to know the views of members on this question of land reforms. Land reforms are necessary to infuse new life in the rural areas and that is why the Revenue Minister did not want to miss this opportunity. Whatever criticisms are made by members on the land reforms will be taken into consideration by him and he will make it acceptable to the House and that will usher a new era in the rural areas.

In conclusion I hope that Sri Veerappa will see light and understand the problem in its proper perspective and withdraw the resolution because the resolution as it is worded will not serve any purpose. If he has got any specific problems, he can take it up on some other occasion. With these few words I would make a special appeal to the Hon'ble Member to withdraw the resolution.

Mr. CHAIRMAN.—In view of the reply given by the Hon'ble Minister does the Hon'ble Member wish to withdraw the resolution?

Sri Y. VEERAPPA.—I elect to press the resolution.

Mr. CHAIRMAN.—The question is:

“This Assembly is of the opinion that a committee of both officials and non-officials be constituted with a view to examine and report on the critical problems of agriculturists in the State and to suggest solution for their betterment and augmentation of food productions.”

The motion was negatived.

Mr. CHAIRMAN.—The resolution is lost.

(Sri B. T. Murnal was not present when the first resolution was called).

Constitution of Standing Committees for each Ministry

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Sir, I beg to move:

“This Assembly is of the opinion that a Standing Committee for each Ministry be constituted consisting of not more than seven members of the Legislature with the Minister in-charge of the portfolio, to advise Government on the administration of the Department concerned.”

Mr. CHAIRMAN.—Motion moved:

“This Assembly is of the opinion that a Standing Committee for each Ministry be constituted consisting of not more than seven members of the Legislature with the Minister in-charge of the portfolio, to advise Government on the administration of the Department concerned.”

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—I beg to move the following amendment to the motion:

‘In line 2 for the words “for each Ministry” substitute the words “for the Finance Ministry;”

In lines 4 and 5 at the end substitute the words “Finance Department” for the words “Department concerned.”’

Mr. CHAIRMAN.—Motion moved:

‘In line 2 for the words “for each Ministry” substitute the words “for the Finance Ministry;”

In lines 4 and 5 at the end substitute the words “Finance Department” for the words “Department concerned.”’

Sri J. B. MALLARADHYA.—Mr. Speaker, Sir, this is not a new matter that I am placing before the House for its consideration. On the last occasion when I made my budget speech I made a passing reference to it. I am fully convinced that at the present moment there is a great need for setting up the Standing Committees of the type that I am going to suggest. The problem